

Avenc Pompeu Fabra

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Pla de Claperons
Emplaçament: Al marge dret del camí que va del Pla d'Ardenya a la zona extractiva, tocant a aquesta
Alçada: 453m

Coordenades:

Latitud: 41.36012
Longitud: 1.91977
UTM Est (X): 409647
UTM Nord (Y): 4579298

Classificació

Número de fitxa: 08295-535
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00600010
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: ds., 29/04/2017 - 02:00

Descripció

Avenc de 104 metres de desnivell i 360 metres de recorregut, situat en una zona litològica de calcàries. Presenta una boca oberta al mig del rascler d'una petita depressió. S'inicia amb un primer pou de 5 metres, seguit d'un pas estret i uns quants ressalts que porten fins a la primera partició de pous. El més meridional

ateny els 9 metres (cota -22m) unint-se a l'altre mitjançant dues obertures verticals i una horitzontal. Tot seguit ve un pou de 23 metres, que té la possibilitat de remuntar fins a trobar una finestra molt estreta, que dona accés a la via ERE. Des de la base del pou hi ha tres continuacions: un petit pou que fineix als 4 metres, un altre que es fa impenetrable i un tercer que dona accés a una petita sala amb molta formació. D'aquí surt un pou de 12 metres que desemboca en un balcó a 64 metres de fondària, d'on surt la darrera vertical de 25 metres (amb 10 metres de diàmetre) d'aquesta via. A la paret d'aquest pou s'obre una finestra que comunica amb una sala lateral. Aquesta enllaça amb un altre pou paral·lel al de 25 metres, que comunica amb aquest en la part alta del con d'enderrocs que s'amunteguen sobre una de les seves parets, a 5 metres del fons. Pujant aquests 5 metres des de la base del pou i baixant la vertical formada al vessant oposat, s'arriba a una petita sala lateral de 88 metres de profunditat, a la paret de la qual hi ha l'entrada a una sèrie de gateres i minses sales que tenen 64 metres de recorregut, acabant en una sala de 8 x 5 metres. Uns metres abans de la sala podem baixar entre blocs en precari equilibri fins als 93 metres de fondària, punt final de la via normal. Situats de nou al balcó de 64 metres de fondària, i remuntant uns 3 metres, trobem una sala amb molta inclinació, estructurada a la mateixa diàclasi que el pou de 12 metres. En aquesta sala trobem les següents continuacions: un pou de 7 metres que ens porta a la volta de la sala i que porta fins al pou paral·lel al de 25 metres, una boca superior d'aquest mateix pou a 28 metres sobre el seu fons i un altre petit pou de 3 metres que és un cul de sac. Al costat de l'entrada hi ha una nova vertical de 8 metres, que comunica amb un altre pou de 9 metres. Després de la darrera vertical hi ha una galeria inclinada amb una finestra oberta a 16 metres del fons del pou de 25 metres. Baixant la galeria en pendent s'arriba a un pas estret i, després d'una sèrie d'obertures dividides per blocs, s'accedeix a una sala situada a 95 metres de fondària amb dipòsits argilosos, on es troba mig amagada la boca del darrer pou de 5'5 metres que porta a una sala de 102 metres de profunditat. Tot seguit, una curta gatera descendent ens situarà als 104 metres, punt de màxima fondària de la via Gefoma-Gres i de la cavitat.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Espeleoindex.

Història

Entre els anys 1969 i 1970, els membres de l'ERE de AEC i altres espeleòlegs residents a Cervelló i Vallirana realitzen una sèrie de campanyes durant les quals descobreixen aquesta cavitat. Posteriorment l'ERE del CEC localitza i explora la via ERE. L'any 1976, el GEFOMA i el GRES localitzen i exploren la via més profunda de la cavitat. Segons una topografia publicada a les comunicacions del II Simposi d'Espeleologia, la cavitat arriba fins als 120 metres de profunditat. En relació a la fauna cavernícola, cal dir que a l'avenc es van documentar diversos exemplars d'*Oritoniscus lagari*, un isòpode de l'ordre dels crustacis, i de *Tomocerus (Pogonoghsthellus) flavescens*, un col·lèmbol de l'ordre dels artròpodes.

Bibliografia

[Http://www.espeleoindex.com/#](http://www.espeleoindex.com/#) (Consulta: 20-04-2017). [Http://www.espeleologia.cat/index.php/cavitats-catalanes/amb-atmosfera-suboxigenada](http://www.espeleologia.cat/index.php/cavitats-catalanes/amb-atmosfera-suboxigenada) (Consulta: 29-04-2017). PIOLET (2012). Vallirana: caminades, avencs i cabanes. Barcelona: Editorial Piolet, nº 26.

